

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2020/284,

annettu 18 päivänä helmikuuta 2020,

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tiettyjen maksupalveluntarjoajia koskevien vaatimusten käyttöön ottamiseksi

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY ⁽³⁾ säädetään verovelvollisia koskevista yleisistä arvonlisäveron (alv) kirjanpito-velvoitteista.
- (2) Sähköisen kaupankäynnin, jäljempänä 'verkkokauppa', kasvu helpottaa rajatylittävää tavaroiden ja palvelujen myyntiä loppukuluttajille jäsenvaltioissa. Siinä yhteydessä rajatylittävällä verkkokaupalla tarkoitetaan sellaista tavaroiden luovuttamista ja palvelujen suorittamista, jonka osalta arvonlisävero on maksettava yhdessä jäsenvaltiossa mutta luovuttaja tai suorittaja on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan. Petollista toimintaa harjoittavat yritykset käyttävät kuitenkin hyväkseen verkkokaupan mahdollisuuksia saadakseen epäoikeudenmukaista markkinaetua kiertämällä arvonlisäverovelvoitteitaan. Kun sovelletaan määräpaikassa tapahtuvan verotuksen periaatetta ja koska kuluttajilla ei ole kirjanpitovelvoitteita, kulutusjäsenvaltiot tarvitsevat asianmukaiset välineet tällaista petollista toimintaa harjoittavien yritysten havaitsemiseksi ja valvomiseksi. On tärkeää torjua rajatylittäviä arvonlisäveropetoksia, jotka johtuvat joidenkin rajatylittävää verkkokauppaa harjoittavien yritysten petollisesta toiminnasta.
- (3) Suurin osa kuluttajien unionissa tekemiin verkko-ostoksiin liittyvistä maksuista suoritetaan maksupalveluntarjoajien kautta. Maksupalveluntarjoajalla on maksupalvelujen tarjoamiseksi hallussaan tiettyjä tietoja, joiden avulla voidaan tunnistaa maksun vastaanottaja tai maksunsaaja, yksityiskohtaisia tietoja maksun ajankohdasta, määrästä ja alkuperäjäsenvaltiosta sekä siitä, käynnistettiinkö maksu kauppiaan fyysisissä tiloissa. Kyseiset yksityiskohtaiset tiedot ovat erityisen tärkeitä rajatylittävissä maksussa, jossa maksaja sijaitsee yhdessä jäsenvaltiossa ja maksunsaaja toisessa jäsenvaltiossa, kolmannella alueella tai kolmannessa maassa. Tällaiset tiedot ovat tarpeen, jotta jäsenvaltioiden veroviranomaiset, jäljempänä 'veroviranomaiset', voivat hoitaa perustehtävänsä eli tunnistaa petollista toimintaa harjoittavat yritykset ja valvoa arvonlisäverovelvoitteita. Sen vuoksi on tarpeen, että maksupalveluntarjoajat antavat kyseiset tiedot veroviranomaisten saataville, jotta ne voivat havaita ja torjua rajatylittäviä arvonlisäveropetoksia.
- (4) Arvonlisäveropetosten torjumiseksi on tärkeää vaatia maksupalveluntarjoajia pitämään riittävän yksityiskohtaista kirjaa ja ilmoittamaan tietyistä maksajan ja maksunsaajan sijainnin perusteella rajatylittäviksi määritettävistä maksuista. Sen vuoksi on tarpeen määritellä maksajan sijainnin ja maksunsaajan sijainnin käsitteet sekä keinot kyseisten sijaintien tunnistamiseksi. Maksajan ja maksunsaajan sijainnin perusteella syntyvien kirjaamis- ja ilmoittamisvelvoitteiden olisi koskettava ainoastaan unioniin sijoittautuneita maksupalveluntarjoajia, ja kyseiset velvoitteet eivät saisi rajoittaa direktiivissä 2006/112/EY ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2011 ⁽⁴⁾ säädettyjen sääntöjen soveltamista verollisen liiketoimen paikan osalta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 17 päivänä joulukuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 240, 16.7.2019, s. 33.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (5) Maksupalveluntarjoajat voivat hallussaan jo olevien tietojen perusteella määrittää ja antaa tarjoamiensa maksupalvelujen osalta maksunsaajan ja maksajan sijainnin käyttämällä maksajan tai maksunsaajan maksutilin tunnistetta tai jotain muuta tunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi maksajan tai maksunsaajan ja antaa heidän sijaintinsa. Mikäli tällaisia tunnistetta ei ole saatavilla, maksajan tai maksunsaajan sijainti olisi määritettävä maksajan tai maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan tunnistekoodin avulla, jos varat siirretään maksunsaajalle ilman maksajan nimissä avattua maksutiliä, jos varoja ei suoriteta maksunsaajan maksutilille tai jos maksajalla tai maksunsaajalla ei ole muuta tunnistetta.
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ⁽⁵⁾ mukaisesti on tärkeää, että maksupalveluntarjoajan velvoite säilyttää ja antaa rajatylittävää maksua koskevia tietoja on oikeasuhteinen ja että se rajoittuu siihen, mikä on tarpeen jäsenvaltioille arvonlisäveropetosten torjumiseksi. Lisäksi maksajasta olisi säilytettävä ainoastaan maksajan sijaintia koskeva tieto. Maksunsaajaa ja maksua koskevien tietojen osalta maksupalveluntarjoajilta olisi edellytettävä ainoastaan, että ne säilyttävät ja ilmoittavat veroviranomaisille tietoja, joita kyseiset viranomaiset tarvitsevat havaitakseen mahdolliset petoksenteijät ja tehdäkseen verotarkastuksia. Maksupalveluntarjoajia olisi sen vuoksi vaadittava säilyttämään tietoja ainoastaan niistä rajatylittävistä maksuista, jotka todennäköisesti osoittavat taloudellista toimintaa. Ottamalla käyttöön enimmäismäärä, joka perustuu maksunsaajan kalenterivuoden neljänneksen aikana saamien maksujen määrään, voidaan saada käsitys siitä, onko kyseiset maksut suoritettu osana taloudellista toimintaa eikä muista kuin kaupallisista syistä. Maksupalveluntarjoajan tietojen kirjaamis- ja ilmoitusvelvoitteet syntyisivät silloin, kun tällainen enimmäismäärä saavutetaan.
- (7) Yhteen maksajalta maksunsaajalle tapahtuvaan maksuun saattaa olla osallisena useita maksupalveluntarjoajia. Kyseinen yksittäinen maksu voi johtaa useisiin varainsiirtoihin eri maksupalvelujen tarjoajien välillä. Kaikilla tiettyyn maksuun osallistuvilla maksupalveluntarjoajilla on tarpeen olla tietojen kirjaamis- ja ilmoitusvelvoitteet, ellei sovelleta erityistä soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä. Kyseisten tietojen ja ilmoitusten olisi sisällettävä tietoja maksusta alkuperäiseltä maksajalta lopulliselle maksunsaajalle eikä maksupalveluntarjoajien välisistä välivaiheen varainsiirroista.
- (8) Tietojen kirjaamis- ja ilmoitusvelvoitteita olisi sovellettava myös tapauksissa, joissa maksupalveluntarjoaja vastaanottaa varoja tai maksutapahtumia maksunsaajan puolesta eikä pelkästään silloin, kun maksupalveluntarjoaja siirtää varoja tai myöntää maksuvälineitä maksunsaajalle.
- (9) Tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita ei olisi sovellettava maksupalveluntarjoajiin, jotka eivät kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ⁽⁶⁾ soveltamisalaan. Maksajan maksupalveluntarjoajat olisi sen vuoksi velvoitettava pitämään kirjaa ja ilmoittamaan rajatylittävistä maksuista silloin, kun maksunsaajan maksupalveluntarjoajat eivät sijaitse jäsenvaltiossa. Sitä vastoin ja jotta tietojen kirjaamis- ja ilmoitusvelvoitteet olisivat oikeasuhteisia, ainoastaan maksunsaajan maksupalveluntarjoajien olisi pidettävä kirjaa silloin, kun sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat jäsenvaltiossa. Tietojen kirjaamis- ja ilmoitusvelvoitteita sovellettaessa maksupalveluntarjoajan olisi katsottava sijaitsevan jäsenvaltiossa, jos sen BIC-koodi tai yksilöllinen tunniste viittaa kyseiseen jäsenvaltioon.
- (10) Koska tietoja on runsaasti ja ne ovat henkilötietojen suojan kannalta arkaluonteisia, on tarpeen ja oikeasuhteista, että maksupalveluntarjoajat pitävät kirjaa rajatylittävistä maksuista kolmen kalenterivuoden ajan, jotta voidaan auttaa jäsenvaltioita torjumaan arvonlisäveropetoksia ja havaitsemaan petoksenteijät. Kyseinen ajanjakso antaa jäsenvaltioille riittävästi aikaa suorittaa tarkastukset tehokkaasti ja tutkia epäiltyjä arvonlisäveropetoksia tai havaita arvonlisäveropetokset.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi kerättävä ja vaihdettava maksupalveluntarjoajien säilyttämiä tietoja noudattaen neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010 ⁽⁷⁾, jossa vahvistetaan säännöt hallinnolliselle yhteistyölle ja tietojenvaihdolle arvonlisäveropetosten torjumiseksi.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (12) Arvonlisäveropetokset ovat yhteinen ongelma kaikille jäsenvaltioille, mutta yksittäisillä jäsenvaltioilla ei ole tarvittavia tietoja sen varmistamiseksi, että rajatylittävää verkkokauppaa koskevia arvonlisäverosääntöjä sovelletaan asianmukaisesti, tai rajatylittävään verkkokauppaan liittyvien arvonlisäveropetosten torjumiseksi. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on arvonlisäveropetosten torjunta, jos asialla on rajatylittävä ulottuvuus, ja johtuen tarpeesta saada tietoa muista jäsenvaltioista, vaan tavoite voidaan toimen laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (13) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan. Ainoastaan veroviranomaisten petostentorjunta-asiantuntijoiden olisi voitava käsitellä tämän direktiivin mukaisesti säilytettäviä ja annettavia maksutietoja, ja vain siinä määrin kuin on oikeasuhteista ja välttämätöntä tämän direktiivin tavoitteen eli arvonlisäveropetosten torjunnan saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä noudetaan myös asetuksessa (EU) 2016/679 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾ vahvistettuja sääntöjä.
- (14) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 14 päivänä maaliskuuta 2019 ⁽⁹⁾.
- (15) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY XI osastossa olevaan 4 lukuun lisätään jakso seuraavasti:

”2 a jakso

Maksupalveluntarjoajien yleiset velvoitteet

243 a artikla

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

- 1) ’maksupalveluntarjoajalla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 (*) 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa lueteltuja maksupalveluntarjoajien ryhmiä tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, johon sovelletaan mainitun direktiivin 32 artiklan mukaista poikkeusta;
- 2) ’maksupalvelulla’ direktiivin (EU) 2015/2366 liitteessä I olevassa 3–6 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa;
- 3) ’maksulla’ direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä ’maksutapahtumaa’ tai mainitun direktiivin 4 artiklan 22 kohdassa määriteltyä ’rahansiirtoa’ lukuun ottamatta mainitun direktiivin 3 artiklassa säädettyä soveltamisalan ulkopuolelle jättämissä;
- 4) ’maksajalla’ direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä ’maksajaa’;
- 5) ’maksunsaajalla’ direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä ’maksunsaajaa’;
- 6) ’kotijäsenvaltiolla’ direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä ’kotijäsenvaltiota’;
- 7) ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä ’vastaanottavaa jäsenvaltiota’;

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ EUVL C 140, 16.4.2019, s. 4.

- 8) 'maksutilillä' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä 'maksutiliä';
- 9) 'IBAN-tilinumerolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012 (**) 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä 'IBAN-tilinumeroa';
- 10) 'BIC-koodilla' asetuksen (EU) N:o 260/2012 2 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä 'BIC-koodia'.

243 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on arvonlisäveropetosten torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi vaadittava, että maksupalveluntarjoajat säilyttävät kunakin kalenterivuoden neljänneksenä tarjoamiensa maksupalvelujen osalta maksunsaajista ja maksuista riittävän yksityiskohtaiset tiedot, jotta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa sellaisia tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, joiden katsotaan V osaston mukaisesti tapahtuvan jäsenvaltiossa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta sovelletaan ainoastaan rajatylittävien maksujen osalta tarjottuihin maksupalveluihin. Maksua pidetään rajatylittävänä maksuna, jos maksaja sijaitsee yhdessä jäsenvaltiossa ja maksunsaaja toisessa jäsenvaltiossa, kolmannella alueella tai kolmannessa maassa.

2. Maksupalveluntarjoajiin 1 kohdan mukaisesti sovellettavaa vaatimusta sovelletaan, jos maksupalveluntarjoaja tarjoaa kalenterivuosineljänneksen aikana samalle maksunsaajalle maksupalveluja yli 25:n rajatylittävän maksun osalta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rajatylittävien maksujen määrä lasketaan kunkin maksupalveluntarjoajan kussakin jäsenvaltiossa kunkin 243 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tunnisteen osalta tarjoamien maksupalvelujen perusteella. Jos maksupalveluntarjoajan tiedossa on, että maksunsaajalla on useita tunnisteita, laskenta suoritetaan maksunsaajakohtaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta maksajan maksupalveluntarjoajien tarjoamiin maksupalveluihin minkään sellaisen maksun osalta, jossa vähintään yksi maksunsaajan maksupalveluntarjoajista sijaitsee jäsenvaltiossa kyseisen maksupalveluntarjoajan BIC-koodin tai sellaisen muun tunnistekoodin perusteella, joka yksiselitteisesti yksilöi maksupalveluntarjoajan ja sen sijainnin. Maksajan maksupalveluntarjoajien on kuitenkin sisällytettävä kyseiset maksupalvelut 2 kohdassa tarkoitettuun laskelmaan.

4. Jos 1 kohdassa säädettyä vaatimusta sovelletaan maksupalveluntarjoajiin,

- a) maksupalveluntarjoajan on säilytettävä tiedot sähköisessä muodossa kolmen kalenterivuoden ajan sen kalenterivuoden päättymisestä, jona maksu on päivätty;
- b) tiedot on asetuksen (EU) N:o 904/2010 24 b artiklan mukaisesti annettava maksupalveluntarjoajan kotijäsenvaltion saataville tai vastaanottavan jäsenvaltion saataville, jos maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksupalveluita muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltiossa.

243 c artikla

1. Edellä olevan 243 b artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi ja rajoittamatta V osaston säännösten soveltamista maksajan katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa, joka vastaa

- a) maksajan maksutilin IBAN-tilinumeroa tai muuta tunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi maksajan ja antaa hänen sijaintinsa, tai, jos tällaisia tunnisteita ei ole,
- b) BIC-koodia tai muuta tunnistekoodia, joka yksiselitteisesti yksilöi maksajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan ja antaa sen sijainnin.

2. Edellä olevan 243 b artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi maksunsaajan katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa, kolmannella alueella tai kolmannessa maassa, joka vastaa

- a) maksunsaajan maksutilin IBAN-tilinumeroa tai muuta tunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan ja antaa hänen sijaintinsa, tai, jos tällaisia tunnisteita ei ole,
- b) BIC-koodia tai muuta tunnistekoodia, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan ja antaa sen sijainnin.

243 d artikla

1. Maksupalveluntarjoajien 243 b artiklan mukaisesti säilyttämiin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:
 - a) BIC-koodi tai muu tunnistekoodi, joka yksiselitteisesti yksilöi maksupalveluntarjoajan;
 - b) maksunsaajan nimi tai toiminimi, sellaisena kuin se on maksupalveluntarjoajan tiedoissa;
 - c) mikäli saatavilla, mikä tahansa maksunsaajan arvonlisäverotunniste tai muu kansallinen veronumero;
 - d) IBAN-tilinumero, tai jos sitä ei ole saatavilla, muu tunniste, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan ja antaa hänen sijaintinsa;
 - e) BIC-koodi tai muu tunnistekoodi, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan ja antaa sen sijainnin, jos maksunsaaja ottaa vastaan varoja ilman maksutiliä;
 - f) mikäli saatavilla, maksunsaajan osoite, sellaisena kuin se on maksupalveluntarjoajan tiedoissa;
 - g) edellä 243 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rajatylittäviä maksuja koskevat tiedot;
 - h) edellä g alakohdassa tarkoitettujen rajatylittävien maksujen tunnistettuja maksunpalautuksia koskevat tiedot.
2. Edellä 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:
 - a) maksun tai maksunpalautuksen päivämäärä ja kellonaika;
 - b) maksun tai maksunpalautuksen määrä ja valuutta;
 - c) tapauksen mukaan maksunsaajan vastaanottaman tai hänen puolestaan vastaanotetun maksun alkuperäjäsenvaltio tai palautuksen määräpaikkana oleva jäsenvaltio sekä tiedot, joita on käytetty maksun tai maksunpalautuksen alkuperän tai määräpaikan määrittämiseen 243 c artiklan mukaisesti;
 - d) viite, joka yksiselitteisesti yksilöi maksun;
 - e) tapauksen mukaan tieto siitä, että maksu on käynnistetty kauppiaan fyysisissä tiloissa.”

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2024.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 2020.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
Z. MARÍĆ
